

BÁTHORI CSABA

Beszélni

Vihar- vagy kabát- vagy barátiszonyban,
mindegy, ki kell menned a placra,
hogy élj mindennapos halandzsa
közben, kíséletben, vagyis nyugodtan

hajts csak előre, így, fürdés előtti
bőrtakaróban, hogy érezd a művész
kísértését! irány, mindig, a tűzvész
és a rombolás építő erői.

Csak perzseljenek hivatásod
forró mínuszai! Átjárni egyik
földről a másikra, folyton a szebbik
mellett szavazni, hát elég ok

erre, hogy furcsa pályák mély csapásán
haladsz? Micsoda kedves, finom ujjak!
De épp azért, mert dúsgazdag halott vagy,
ne hallgass. Ne dadogva, szórén-szálán

beszélj. Ne hallgass arról, amire
folyton gondolsz és minden pillanatban –
ahol szeretet van, ott üresség van,
s az úr minden teljesség eleje.

Gyermeteg gondok

Mafla lángeszem bűvában,
mellékhullámimnak tudatában
reggelente kitisztítottam a lábam
és tótágast kalimpáltam, vigyáztam.

Nincs reggel. A nap kezdődik, vége.
Libák benéznek, gágognak, petéznek,
énrajtam pedig egyre forróbb a ruha,
bálba járok, kocsmába, csonka misékre.

Már kora hajnalban megadom a módját
a nemlétezésnek: mióta rengve járok,
nem vagyok résen, és rések nincsenek
közelemben, csak a fejemben.

Micsoda balek, aki valaha is átlépi a
Rubicont. Nekem régóta lefele görbül
a szám, és nem remélek, amíg remélek,
csak élek, vétek, élek, vétek.

Felejts el bűnbánatom napjára, Melpomené.
Mi van mögöttem, mi előttem,
az nem biztos numera. Magasan ver a
szívem, de még csak most csiszolnak.

Elvont

Van egy szerkezetem belül.
Savat, szót, ráncot, epét termel.
Kicsérél, fullaszt, fel-legyűr.
Ki-befutok szerkezetemmel.

Bennem van, de nincs mért benyúlni.
Kintről már látod, ki vagyok.
Én csak egyedül tudok múlni.
Lemúlni, mint a jégcsapok.

Egyetlen, sok és százezer.
Ennyi bennem az idegenség.
Nincs, csak egy szerkezetre hely.
Mintha százból eggyé szakadnék.

Mérleg

Hát aki ezt kifogja hogy nem
hajlik nyakban derékban térdben
a kishiányos
testet bérlő régebbről én is bérlém

Nem is vagyok öregségre menendő
testemért nem-testemért jön a mentő
hogy összekössön
a nagy Ó-vel s bezárjon a nagy erdő

Nincs már tükröm csak fóbiám van
lábalásom nincsen a lábban
rég lecsapódtam
véncsonttal beszélget a vázám

Minden név illik póni-boy balambér
basa vagy medve vagy római arcél
mind megtalálom
mert összetart még egy furcsa badar cél

De ki altat el majd a kórház-zajban
kit ismerek meg derékig föltakartan
ki ismer engem
a más világra eldugottan

Súlyom elég-e hogy megérjem
hitelesített lebegésem
vagy azt dicsérjem
hogy a sötétben világosan éltem